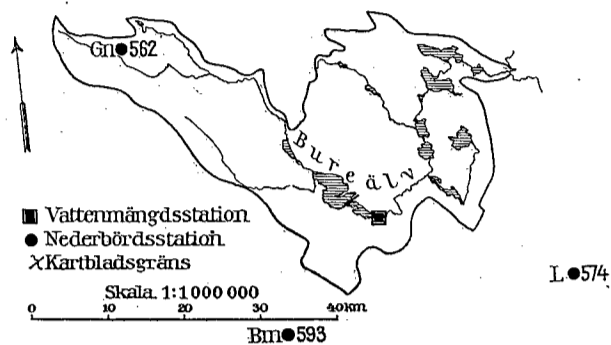

FÖRTECKNING ÖVER SVERIGES VATTENFALL

21. BUREÄLV

MELLAN BURTRÄSKET OCH HAVET

Kartblad 129/1928

Läge. Bureälv mellan Burträsket och havet har en längd av 48,2 km. Hela denna sträcka finnes upptagen å kartbladet Falmarksforsen. Läget inom flodområdet åskådliggöres av ovanstående kartsnitt, där den övre gränsen är markerad. Området återfinnes på topografiska kartbladen 51 Skellefteå i skala 1 : 200 000 och 57 Lövånger i skala 1 : 100 000.

I administrativt avseende tillhör området Burträskets socken av Burträskets tingslag, Bureå socken och Skellefteå landsförsamling av Bureå tingslag i Västerbottens län.

De vattenrättsliga förhållandena handhas av Norrbygdens vattendomstol.

Geografiska och geologiska förhållanden.

Bureälven, som torde böra räknas till kustälvarna, kommer från ett sand- och grusområde omedelbart intill de relativt stora sjöarna Mensträsket och Örträsket inom Ricleåns vattenområde. Den leder sålunda direkt sitt ursprung ur dessa sand- och grusfältens grundvatten. Större delen av Bureälvs vattenområde ligger under 200 m:s-nivån, alltså även under M. G., d. v. s. högsta gränsen för det seneglaciala havets utbredning. Till följd därav intages området i mycket stor utsträckning, särskilt utmed nedre delen av det rikt förgrenade älvsystemet, av detta havs avlagringar. En stor del av vattenområdet tillhör de marina sedimentens och älvsedimentens region, medan återstoden ligger inom moränliden och de stora myrarnas region. Detta sistnämnda område utgör den egentliga skogsbygden, medan sedimenten ofta äro odlade. C:a 74 kvkm inom hela området är lagt under plouen.

Det nämndes, att området till stor del ligger under M. G. Då trakten närmast kusten legat djupast sänkt i det seneglaciala havet, visar höjdläget av dess strandlinje stigande värden inåt från kusten. M. G. är inom dessa trakter i regel markerad genom ett erosionshak, ovan vilket moränen är orörd. Där nedan är moränen svallad och åtminstone på skyddade ställen vittaga sedimenten: klapper, grus, sand etc. Som exempel på en lokal för M. G. må hänvisas till 259 m:s-höjden V om Ljussvattnet. M. G. ligger där å c:a 254 m. Inom vattenområdets översta del finnes ingen M. G.-observation, men närliggande lokalers värden utvisa, att isobasen för 240 m går i närheten av Djupträsket.

Bureälvs lopp är i jämförelse med grannälvarnas anmärkningsvärt oregelbundet till allmänriktning. Huvudsakligen sammanhänga dessa förhållanden med, att vattenområdets topografi saknar den distinkta NV-SO-liga riktning, som eljest är så påfallande inom dessa trakter. Delvis beror detta också på, att övre vattenområdet i stor utsträckning är flackt och intages av stora myrmarker utan mera deciderad lutning. Inom vattenområdets nedre del, nedanför det stora Burträsket, bryter älvsloppet ganska tvärt av från SO till NO. Orsaken är den, att närmast kusten i Lövångers socken ligger ett höjdområde, som hindrar älvens framfart i denna riktning. Hit äro områdets sjöar huvudsakligen koncentrerade. De äro relativt grunda moränssjöar med i regel brunt, någon gång gråaktigt (Burträsket) vatten. De viktigaste sjöarna nedanför Burträsket äro Mjödvattnet, Hjäggböleträsket, Holmsvattnet, Falmarks träsket och Bodaträsket. Samtliga dessa ligga under 50 m ö. h. Först nedanför Bodaträsket bryter älvsloppet ånyo av i sin ungefärliga utgångsriktning mot SO.

Om Bureälvs flodlopp och stränder må följande anföras. Forsarna äro inom övre loppet spaka och omväxla med nästan strömlösa sel. Nedanför Burträsket skärpes fallkurvan, forsarna bli skarpare och selen luta mer än inom övre loppet. I forsarna utgöres det fasta underlaget av morän eller berg. Det sistnämnda gäller såväl dess utlopp ur Burträsket som där nedan. Även vid utloppet i havet rinner älven över berg. Inom övre delen av loppet äro stränderna låga, emedan älven rinner genom myrar eller sankar ängar. Nedanför Burliden bli de något högre, i regel dock ej mer än 1—2 m över älvens vattenyta. Även kring sjöarna äro stränderna så höga, att större översvämningar ej riskeras. Kring Mjödvattnet bestå dock stränderna i rätt stor utsträckning av sankar översvämningssmarker.

Berggrunden inom vattenområdet är i allmänhet föga blottad. Ut mot kusten bli dock de kalspolade hållarna rikligare och större. Berggrunden uppbygges främst av granit och gnejsgranit. Den förra är i vissa fall mycket grovkornig och porfyrisk samt tillhör Revsundsgraniterna. Om bergartstypernas fördelning inom området kan sägas, att inom övre delen, alltså ovanför Burliden, förhärskar graniter, leptiter och gnejser. Den sistnämnda är av samma typ som inom kustområdet. Öster om det nämnda området dominerar Revsundsgraniten. Kring Tvärtjärn, N om Burträsk, ligger ett grönstensmassiv. Gränsen mellan Revsundsgraniten och den O därom av yngre granitgångar genomsatta granitgnejsen

går i en båge från Burträsk O om och förbi Ragvaldsträsket, i en båge V om Gummarträsket och åter mot VNV. Återstoden av vattenområdet, alltså O ut från den nämnda båglinjen, tillhör kustgnejsregionen, uppbyggd av en serie gnejser såsom bl. a. grafit- och granatgnejs samt gnejsgraniter. Även detta område kan delvis vara genomsatt av yngre graniter. Den i det föregående behandlade markanta skillnaden i älvsloppets riktning inom övre och nedre delarna är sannolikt betingad av tektonik, spricktopografi och de olika bergartstypernas morfologiska förutsättningar.

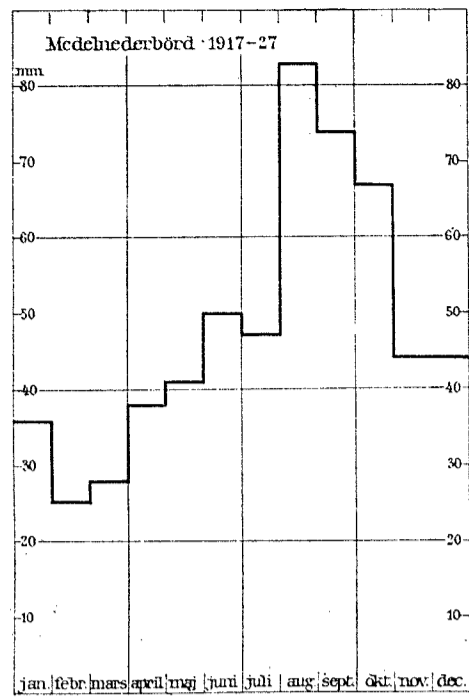
De kvartära avlagringarna bestå av morän, rullstensgrus, mjåla, lera och olika slags torv, den sistnämnda lokaliserad till myrarna. Moränen är den kvantitativt mest framträdande av landisens avlagringar inom området. Den förefinnes framför allt över M. G., alltså inom områdets västra del. Den består av en heterogen blandning av sand, grus och block av olika storlekar, allt inbäddat i en finkornig grundmassa. Ehuru sålunda moränen i sitt typiska skick är osorterad, kunna dock under vissa betingelser ganska betydande sandavlagringar ingå i densamma. I vissa fall kan även det finaste materialet vara av en relativt grov typ. Allt efter typ på material och bildningssätt urskiljer man olika slags morän, av vilka de viktigaste äro ytmorän och bottenmorän. Då den förra, som av namnet framgår, bildats i landisen är den mera lucker och sandig. Helt annorlunda är bottenmoränen. Den är hård och packad och mycket svårbruten (vid odling etc.). Orsaken är den, att den bildats under landisen och därför varit utsatt för ett stort tryck. Det är ju klart, att dessa moräntyper äro helt olika resistenta för det rinnande vattnets verksamhet. Den förstnämnda eroderas lätt, den sistnämnda relativt litet. Än mera är denna resistens beroende av den mycket växlande blockhalt moräntyperna även inbördes förete. Det finnes nämligen både nästan blockfria moräner och sådana bemängda med stora hopar jätteblock. Moränens blocktyp blir i varje fall genom vattnets erosion snart framträdande i flodbädden och kan där ofta direkt avläsas.

Rullstensåsarna äro i regel icke till arealen så väsentliga, men de äro betydelsefulla ur topografisk och framför allt ur praktisk synpunkt. Det är nämligen rullstensåsarna, som lämna det bästa materialet till väggrus, mursand etc. I hydrologiskt hänseende äro de av vikt för områdets vattenhushållning i det de äro starkt grundvattenförande. Rullstensåsarna ha avlagrats av isälvar, som framrunnit under högt tryck och därav betingad stor hastighet i tunnlar under landisen. Avsättningen skedde huvudsakligen omedelbart innanför iskanten. Det är ganska naturligt, att rullstensåsarnas avlagringssätt blev helt olika om isälven utmynnade i det seneglaciala havet eller över detsamma. I förra fallet möttes den sedimentfyllda älven av ett starkt mottryck, som gjorde, att dess hastighet avtog långsammare. Åsen blev då mera utflackad. Utmynnade älven på land, alltså över M. G., upphörde trycket vid mynningen momentant, och åsen fick en skarpare topografi. Understundom kunde då älven själv erodera densamma. Då åsarna sålunda i varje fall äro avlagrade genom vattnets medverkan, blir materialet i dem väl sorterat. Visserligen finnas såväl relativt stora block som ganska fin sand, men de förekomma ej blandade om varandra utan lagervis. Det grova materialet utvisar större hastighet hos den avlagrande strömmen. I princip gäller, att åsens grövsta material ligger längst in från iskanten inom varje årsavsättning. Då isälvarna runnit i isrörelseriktningen, alltså här mot SO (åsarna bildades alltså mot NV under isavsmältningen) finnes alltså det grövre materialet i NV och det finare i SO. Kunskapen om denna princip är av betydelse vid det rationella exploaterandet av en ås. Rullstensåsarna ha en ganska stor utbredning inom Bureälvs vattenområde. De äro där fördelade på två huvudstråk, alltså på två isälvar. Den norra kommer från trakten S om Bureå (Burheden) och löper ut som en udde i Falmarks träsket, varifrån den fortsätter N om Gummarträsk och därifrån upp till Klutmark. Den södra åsen kommer upp i Hemrönningens dalgång, passerar Lappvattnet, som även består av åsmaterial och alltså utgöres av ett glacifluvialt delta. Härifrån löper åsen ut som den markerade udden i Burträsket, passerar Burträskets kyrka och stryker därifrån V om Neboträsket och Ljussvattnet. Inom återstoden av vattenområdet är åsen icke närmare karterad men kan följas utmed Bureälv upp till det av dyner karakteriserade området inom älvens källområde vid Mensträsket och Örträsket.

De ur odlingsynpunkt viktigaste av områdets jordarter äro sand, mjåla och lera. I likhet med rullstensåsarna äro de avsatta i vatten och därför skiktade. Men detta vatten har icke varit rinnande utan utgjordes av det seneglaciala havet eller från detsamma inskjutande fjordar och vikar. Då materialet sålunda avsatts i stillastående vatten, visar det icke några snabba storleksvariationer utan är i stort sett, alltså i lagerföljd, ganska homogent. Men å andra sidan märkes, att materialet är uttransporterat till havet genom älvarna. Då dessas vattenmängd, hastighet och erosionsförmåga växla med årtiderna, växlar även materialets grovlek samtidigt. Under vårfloden avsättes sålunda grövre material än under vintern. Älvar, som beröras av fjällfloden, avsätta följaktligen två vårsikt. Till dessa floder hör dock ej Bureälven. Sedimenten ligga i regel nedanför M. G. och finnas huvudsakligen som breda jämna fält i Bureälvs dalgång och utmed bifloderna. Kring de stora sjöarna breda de ut sig ännu mer och hysa den egentliga bebyggelsen. Flygsand finnes, som redan nämnts, inom älvens källområde. Den torde huvudsakligen härstamma från glacifluviala avlagringar och är hopbläst till dyner.

De kvartära avlagringarna kring Bureälven äro vanligen kalkfattiga. Men nära Holmsvattnet och Bureå finnas skalbankar, vilka indicera en högre lokal

Nederbörd och avrinning.

Medelnederbörd i mm 1917—1927.

Namn	Be-teck-ning	höjd ö. h. m	jan.	febr.	mars	april	maj	juni	juli	aug.	sept.	okt.	nov.	dec.	år
1264 Grönliden	Gn	300	34	22	27	37	43	52	57	90	75	55	34	36	562
1492 Bygdsiljum	Bm	131	38	27	29	40	45	51	46	81	70	66	48	47	593
49 Lövånger	L	21	37	25	29	37	34	48	38	78	72	79	49	48	574
Medeltal			151	36	25	28	38	41	50	47	83	74	67	44	576

Medelnederbörd i mm 1924—1927.

Namn	Be-teck-ning	höjd ö. h. m	jan.	febr.	mars	april	maj	juni	juli	aug.	sept.	okt.	nov.	dec.	år
1264 Grönliden	Gn	300	28	27	28	44	65	55	40	116	75	56	36	32	602
1492 Bygdsiljum	Bm	131	31	32	36	45	67	59	30	91	68	81	38	49	627
49 Lövånger	L	21	30	29	32	45	46	49	24	80	59	86	46	46	572
Medeltal			151	30	29	32	45	59	54	81	96	67	74	40	600

Då nederbördsstationerna endast äro 3 till antalet kan ej en tillfredsställande beräkning av områdets medelnederbörd göras. Årsmedeltalet av samtliga stationsvärden utgör för perioden 1917—27, 576 mm och för perioden 1924—27, 600 mm. Medelavrinningen utgör för den förstnämnda perioden 12.5 liter per sek. och kvkm eller 394 mm och för den sistnämnda 13.8 liter eller 435 mm. Anses de förestående värdena 576 resp. 600 mm motsvara områdets medelnederbörd skulle således i medeltal avdunstningen vara 182 mm under perioden 1917—27 och 165 mm under perioden 1924—27. Emellertid tillföres Bureälven under flottningssäsongen en viss vattenmängd från Rickleåns flodområde genom en flottningskanal, varför avrinningen blir större än som svarar emot den inom själva området fallna nederbörds mängden. Ovanstående värden å avdunstningen äro av denna anledning för små.

Biflöder och sjöar.

Bureälven har vid utloppet ur Burträsket ett nederbördsområde av 444 kvkm och vid mynningen 1048 kvkm. Några mera betydande tillflöden infalla ej på den mellanliggande sträckan.

Mellan Burträsket och havet genomrinner älven en rad sjöar, som dock samtliga äro jämförelsevis små. Området i sin helhet är ej särskilt sjörikt. Vid utloppet ur Burträsket uppgår nederbördsområdets sammanlagda sjöareal till 22.6 kvkm eller 5.1 % och vid mynningen till 70.4 kvkm eller 6.7 %. De största sjöarna äro

Burträsket	14.2 kvkm
Vallträsket	3.4 »
Mjödvatträsket	3.0 »
Hjuggbölträsket	3.2 »
Holinsvattnet	4.9 »
Falmarksträsket	7.9 »
Bodträsket	6.8 »

43.4 kvkm

Vattenstånd.

Vattenståndsmätningar inom den behandlade flodsträckan föreligga från stationerna Bodbyn (Bodträsket från 1/9 1923) och Östra Falmark (Falmarksträsket 15/8 1917—31/12 1923). Karakteristiska vattenstånd hava uträknats för perioden 1924—27 vid den förstnämnda och för perioden 1918—23 vid den sistnämnda stationen. I avsikt att erhålla värden för en mera normal period hava de karakteristiska vattenstånden vid Bodbyn hänförs till perioden 1917—27 med hjälp av motsvarande värden i Sävarån vid Sävar. De två perioderna 1917—27 och 1918—23 torde ge ungefär samma värden.

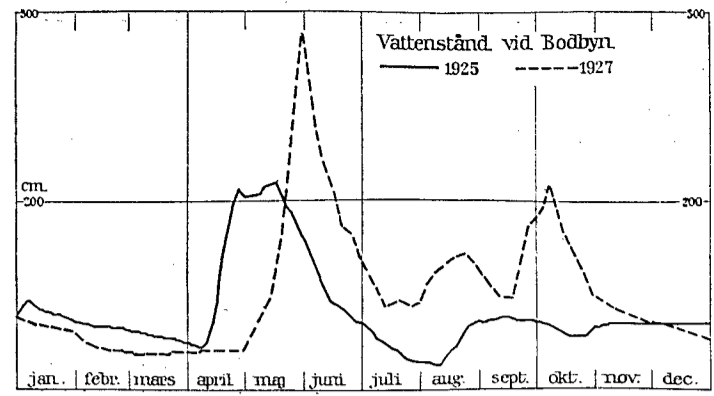
De erhållna karakteristiska värdena äro följande:

	Bodbyn		Östra Falmark
	1924—1927	1917—1927	1918—1923
	m ö. h.	m ö. h.	m ö. h.
Högsta högvattenstånd	81.20	81.35	88.90
Normalt »	80.80	80.80	88.40
» medelvattenstånd	79.80	79.75	37.52
Lägsta »	79.73	79.65	37.43
Normalt lägvattenstånd	79.46	79.42	37.16
Lägsta »	79.43	79.26	37.11

kalkhalt hos dessa områden och det därifrån avrinnande vattnet.

Myrmarkerna äro starkkärr med vitmossor. De äro särskilt ansamlade till den näringsfattiga moränterrängen över M. G., och från dem härstamma humusämnen, som brunfärga vattnen i dessa trakter.

Nederbördens storlek och fördelning åskådliggöres av nedanstående tabell, som upptager månadsmedeltal av nederbörden under perioderna 1917—27 och 1924—27 vid nederbördsstationer inom eller i närheten av flodområdet. Å kartskissen före texten är stationernas läge utmärkt och även medelnederbörden för perioden 1917—27 angiven. Sommaren är den nederbördsrikaste årstiden och i medeltal är augusti den nederbördsrikaste månaden med 83 resp. 96 mm under det att februari är den nederbördsfattigaste med resp. 25 och 29 mm.

En föreställning om årsvariationen erhålles av diagrammet, som upptager vattenståndskurvor vid Bodbyn under ett par karakteristiska år. Högsta vattenstånd inträffar vanligen om våren i samband med snösmältningen. Under perioden 1924—27 har vårmakimum vid Bodbyn inträffat tidigast den 16 maj, i medeltal den 21 och senast den 30 maj. Avsmältningen försiggår ungefär samtidigt från hela området och vårflo den blir hög men av relativt kort varaktighet. Vanligen inträffar om hösten en betydlig ökning av vattenståndet, orsakad av hög nederbörd samtidigt som avdunstningen vid denna tid är liten. Under vintern är vattenståndet lågt utom på de ställen där vattenståndet i högre grad är påverkat av isdämningar. Även högsommaren har vanligen låga vattenstånd. Då Bodbyns pegel ligger i en sjö och strax nedströms en annan av ganska betydlig utsträckning blir vattenståndet på grund av magasineringen i dessa sjöar utjämnat. Vattenståndskurvorna förete därför ej de hastiga variationer som eljest äro vanliga i de sjöfattiga skogs- och kustälvarna i samband med nederbörd och tappningar från kraftverks- och flottningsmagasin.

Vattenmängder.

Vattenmängdsmätningar hava utförts vid utloppet ur Bodträsket och en mätning dessutom vid utloppet ur Falmarksträsket. För den förstnämnda platsen har en avbördningskurva uppgjorts hänförd till vattenstånden vid Bodbyn, varefter dagliga och karakteristiska vattenmängder jämte månadsmedeltal uträknats med hjälp av avbördningskurvan och de dagligen vid Bodbyn avlästa vattenstånden för perioden 1924—27. Då vattenstånden vid Bodbyn vintertid äro något dämnda av en provisorisk damm vid Bodträskets utlopp har under vintermånaderna vid uträkningen av vattenmängderna en mindre reduktion företagits med stöd av under vintern utförda vattenmängdsmätningar.

Månadsmedeltal och karakteristiska värden hava hänförs till perioden 1917—27 med tillhjälp av motsvarande värden vid Sävar, varefter de i tabellen sid. 4 angivna vattenmängderna för varje avsnitt av vattendraget hava beräknats med stöd av de för tiden 1917—27 erhållna värdena vid Bodträskets utlopp under hänsynstagande till att sjöprocenten ökar nedströms i vattendraget.

Medelvattenmängd och medelavrinning för månad och år vid Bodträskets utlopp.

Period	jan.	febr.	mars	april	maj	juni	juli	aug.	sept.	okt.	nov.	dec.	år
1924—27 kbm/sek.	2.8	1.9	1.6	3.5	22.8	18.6	5.8	4.1	5.7	9.4	6.3	3.9	7.2
1/s. km ²	5.4	3.7	3.1	6.7	43.8	35.8	11.2	7.9	11.0	18.1	12.1	7.5	13.8
1917—27 kbm/sek.	2.4	1.8	1.7	3.5	22.1	13.4	5.1	3.6	5.6	7.3	5.4	4.9	6.5
1/s. km ²	4.6	3.5	3.3	6.7	42.5	25.8	9.8	6.9	10.8	14.0	10.4	9.4	12.5

Karakteristiska vattenmängder och motsvarande avrinning vid Bodträskets utlopp.

Nederbördsområde 520 kvkm.	1924—27		1917—27	
	kbm/sek.	1/s. km ²	kbm/sek.	1/s. km ²
Högsta högvattenmängd	61	117	69	133
Normalt »	42.2	81	41.2	79
» medelvattenmängd	7.2	13.8	6.5	12.5
Lägsta »	5.2	10.0	4.1	7.9
Vattenmängd med 50 % varaktighet	3.5	6.7	3.1	6.0
Normal 6-månadersvattenmängd	3.8	7.4	3.4	6.5
Lägsta »	3.2	6.2	2.5	4.8
Vattenmängd med 75 % varaktighet	2.2	4.2	2.1	4.0
Normal 9-månadersvattenmängd	2.1	4.0	2.0	3.8
Lägsta »	1.8	3.4	1.4	2.7
Normal lägvattenmängd	1.3	2.5	1.1	2.1
Lägsta »	1.0	1.9	0.95	1.8

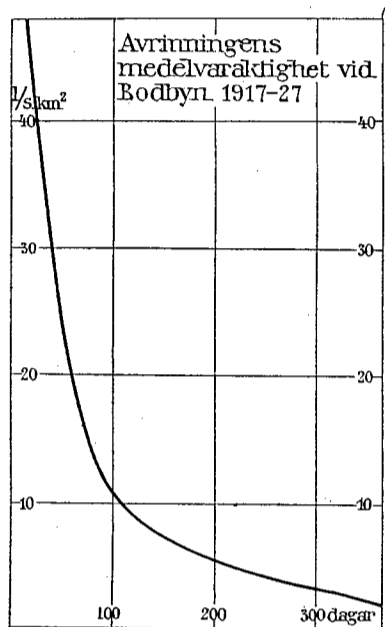
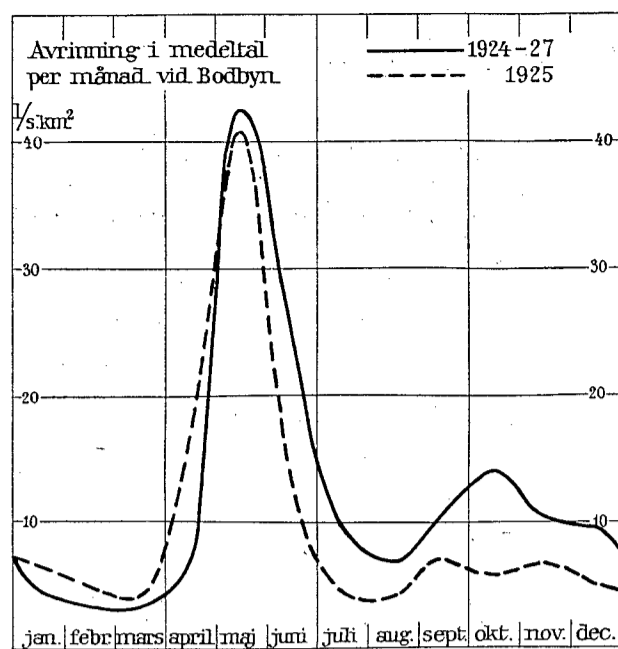
Avrinningsvaraktighet i dagar per år vid Bodträskets utlopp.

Avrinning i 1/s. km ²	1	2	3	4	5	6	8	10	15	20	25	50	100
1924—27	365	360	328	282	242	209	150	119	92	74	63	18	1
1917—27	365	361	320	260	214	185	135	105	75	60	47	15	0

Avrinningens årliga variation följer vattenståndets. Den enligt månadsmedeltalen uppritade medelkurvan har sitt maximum i maj och minimum i mars månad. Ett sekundärt maximum uppträder dessutom på hösten, i oktober, i samband med hög nederbörd samtidigt som avdunstningen vid denna årstid är liten. Ett sekundärt minimum uppträder under juli månad.

De i tabellerna angivna turbineffekterna hava beräknats ur de naturliga framrinnande vattenmängderna under antagande av en verkningsgrad av 75 %. Då det endast i undantagsfall varit möjligt att bestämma motsvarande fallhöjder, har beräkningen i allmänhet utgått från medelvattenytan, som vid avvägningen i regel blivit säkert bestämd. Då fallhöjderna vid forsar och fall vanligen öka med fallande vattenstånd, under det att ett motsatt förhållande äger rum för mellanliggande sträckor, är det enligt denna beräkningsgrund vanligare, att forssträckornas effekter blivit för lågt än för högt beräknade. Till fallförlusterna

Disponibel vattenkraft.

i älven eller i erforderliga kanaler har ingen annan hänsyn tagits, än som kan ligga i den antagna verkningsgraden, och ej heller har hänsyn tagits därtill, att vissa sträckor näppligen kunna tillgodogöras.

Då svårighet råder att avgränsa vissa forsar, och då uppgifterna angående forsarnas benämning ofta äro ofullständiga, kunna i tabellen mindre felaktigheter i dessa avseenden förekomma.

Den sammanlagda disponibla effekten i turbinhästkrafter för hela flodsträckan vid olika vattenföring är sammanställd i följande tabell:

Km	Effekt vid lågvattenmängd		Effekt med varaktighet av				Effekt vid medelvattenmängd	
	Lågsta	Normal	75 %		50 %		Lågsta	Normal
			Lågsta årsvärde	Hela perioden	Lågsta årsvärde	Hela perioden		
48.2—0.0	1 180	1 430	1 790	2 660	3 100	3 930	5 090	7 910
Effekt per km	24	30	37	55	64	82	110	160

I denna del av Bureälv finnas följande kraftverk av någon betydelse.

Kvarnforsens kraftstation och kvarn vid Bursiljum. Den tillgodogjorda fallhöjden är ca 2.3 m och den installerade effekten 60 hkr. Ägare är J. A. Nyström, Bodbysund.

Lappvattshedens kraftstation och såg. Kraftstationen byggdes 1918 och sågen 1903. Den tillgodogjorda fallhöjden är ca 3.5 m och den installerade effekten 65 hkr. Ägare är Bursiljums såg-A. B., Bodbysund.

Lappvattshedens kvarn. Ombyggdes 1925. Den tillgodogjorda fallhöjden är ca 6 m. Installerade äro 25 hkr för drift av elektrisk generator och 140 hkr för drift av annat ej elektriskt maskineri. Ägare är Burträsk kvarn-A. B., Bodbysund.

Vebomarks kraftstation i Stormryforsen. Byggs 1920—21. Tillgodogjord fallhöjd ca 4.5 m. Installerade äro 240 hkr för drift av elektriska generatorer. Ägare är Vebomarks el. kvarn och belyningsförening u. p. a., Vebomark.

Mjödvattnets kraftstation. Den tillgodogjorda fallhöjden är ca 3.5 m och den installerade effekten 68 hkr. Ägare är Mjödvattnets el. A. B., Bodbysund.

Mjödvattnets kvarn. Den tillgodogjorda fallhöjden är ca 4.5 m och den installerade effekten 60 hkr. Ägare är N. F. Nyström, Bodbysund.

Gamla Falmarks kraftstation, såg och kvarn. Den tillgodogjorda fallhöjden är ca 3 m och den installerade effekten ca 100 hkr. Ägare är Falmarks såg- och kvarn-A.-B., Hjäggböle.

Falmarksforsens kraftstation. Byggs 1918. Den tillgodogjorda fallhöjden är ca 4 m och den installerade effekten 50 hkr. Ägare är Östra Falmarks Kraft-A. B., Hjäggböle.

Vikfors såg och kraftverk. Byggs 1919. Den tillgodogjorda fallhöjden är ca 2.5 m. Installerade äro 12 hkr för drift av elektrisk generator och 60 hkr för direkt drift av såg. Ägare är Vikfors sågbolag, bröderna Viklund, Bureå.

Bureå kvarn. Den tillgodogjorda fallhöjden är ca 6 m och den installerade effekten 80 hkr. Ägare är Bureå nya kvarn-A. B., Bureå.

Allmän farled finnes icke i Bureälv.

Enligt Kungl. Maj:ts kungörelse den 31 aug. 1920 med provisorisk förteckning över de vattenområden, i vilka enligt vattenlagen allmän flottled skall bibehållas och Norrbygdens vattendomstols utslag den 7 juni 1924 finnes allmän flottled i Bureälv från Långvattnet i Norsjö socken och till havet samt utanför älvens utlopp inom ett område begränsat förutom av fasta landet av dels en rät linje från Tärngrundets södra udde till Skötgrunnans nordöstra udde, dels en linje längs Skötgrunnans kust från dess nordöstra udde i östlig och sydlig riktning till öns sydöstra udde och dels en rät linje från Skötgrunnans sydöstra udde till gränsen mot Lövångers socken vid Vänörens nordligaste udde.

Kungsådra finnes icke i Bureälv.

Tillgodogjord vattenkraft.

Farled. Flottled.

Kungsådra.

Avvägda fixpunkter (1923) och pglar.

Förklaringar.

☆ Precisionsfix (järn- eller mässingsdubb). — △ Järndubb (Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt) eller Koppardubb (Rikets allmänna kartverk, nyare fix). — + Kors (Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt). — △ Kors (Rikets allmänna kartverk, äldre fix). v = vänster strand, h = höger strand. — st. = sten, bg. = berg.

Km fr. mynningen	Beskrivning	Höjd över havet m	Km fr. mynningen	Beskrivning	Höjd över havet m
Karta G 51 Skellefteå			30.6 h	△ 3 566 st. <i>Mjödvattnet</i> , ca 25 m uppströms väg och bro vid kvarn och såg omedelbart utmed hörnan till uthus, i stort block i strandkanten.	48.87
	△ 3 558 st. <i>Burträsk</i> , vid kyrkan, i sydvästligaste planstenen till den södra av de båda västra ingångarna till kyrkogården samt 4 dm N om södra grindstolpen.	86.11	27.5 v	△ 3 567 st. <i>Mjödvattnesträsket</i> , ca 120 m uppströms, åns utlopp i träsket, vid liten stråka, i stor sten i strandkanten.	42.50
48.2 h	△ 3 559 st. <i>Burträskets utlopp</i> , ca 25 m från sjöutloppet utmed stranden, i stor sten.	81.84	28.5 h	△ 3 568 st. <i>Ö. Hjäggböle</i> , vid Johan Strömbergs gård, 34 steg SV det SV hörnet av den nordligaste manbyggnaden, 6 steg V byvägen, 3 steg Ö gårdesgårdskrön samt 7 steg N väg, som går till båtlänning vid Hjäggböleträsket.	57.13
48.0	Pegel 21—1129 Bodbyn. 0-pkt 25/3 1927	78.81	20.6 v	△ 3 569 st. <i>Hjäggböleträskets utlopp</i> , ca 50 m uppströms första bron nedom utloppet, i mycket stort block i strandkanten.	42.94
48.0 v	△ 3 560 bg. <i>Bodbyn a</i> , 17 steg nedströms landsvägen och ca 15 steg från ån, i låg i markens plan liggande håll.	81.81	16.8 v	△ 3 570 st. <i>Gamla Falmark</i> , nedom forsens vid Gamla Falmark, ca 20 m uppströms bred vik, i största stenen på stranden.	39.80
48.0 v	△ 3 561 st. <i>Bodbyn b</i> , 2 m nedströms landfästet till bron, i strandkanten. Kontrollidubb för pegeln.	80.02	14.0	Pegel 21—953 Östra Falmark. 0-pkt 16/3 1923	36.68
Karta G 57 Lövånger			14.0 v	△ 2 093 st. <i>Östra Falmark a</i> , 40 m från älven, 15 m uppströms om vägen till Bureå, i jordfast sten.	38.80
42.2 v	△ 3 562 st. <i>Bergudden</i> , ovan första strömmen vid Bodträskets utlopp, ca 40 m därifrån, ca 5 m uppströms buskranden, i fritt på stranden liggande block.	80.52	14.0 v	△ 2 094 st. <i>Östra Falmark b</i> , 3 m från älven i stor sten, i stenfyllningen i brobanken.	38.86
38.2 h	△ 3 563 st. <i>Bursiljum</i> , ca 300 m nedom Bursiljumsträskets utlopp, 20 m ovan 2:dra bron, därifrån räknat, i mycket stor sten i strandlinjen.	74.89	11.3 v	△ 3 571 st. <i>Falmarksforsens a</i> , ca 25 m uppströms flottningsdammen, ca 3.5 dm lång järnstång, i stor sten, som ligger något ute i vattnet. Flottningsföreningens fix.	38.10
36.6 v	△ 3 564 st. <i>Lappvattsheden</i> , vid landsvägsbron, 64 steg NO mitten av bron och 13 steg Ö landsvägen.	76.85	11.2 v	△ 3 572 st. <i>Falmarksforsens b</i> , ca 40 m nedströms flottningsdamm och ca 10 m från stranden, i största stenen. Kraftverkets fix.	39.10
Karta G 51 Skellefteå			7.0 v	△ 3 573 st. <i>Bodträskets utlopp</i> , ca 150 m uppströms bron och 75 m från ån, invid gårdesgård och ca 10 m nedströms grind i denna.	36.88
34.0 h	△ 3 781 st. <i>Mjödvattnets kraftstation a</i> , uppströms dammen till kraftstationen. Kraftstationens fix.	68.96	4.0 h	△ 3 574 bg. <i>Busjön a</i> , ca 50 m ovan flottningsdamm i låg berghäll. Under vattenytan vid högt vst.	28.57
34.0 h	△ 3 782 st. <i>Mjödvattnets kraftstation b</i> , uppströms dammen till kraftstationen. Mässingsdubb i sten. Vattendomstolens fix.	65.03	4.0 h	△ 3 575 st. <i>Busjön b</i> , ca 40 m ovan flottningsdamm, 10 m nedströms låg berghäll, i stor sten.	29.82
33.6 h	△ 3 565 st. <i>Mjödvattnets tjärn</i> , ca 50 nedströms, där avloppskanalen från kraftstationen mynnar i älven, i strandlinjen invid albuskar.	59.42	1.0 h	☆ 3 576 st. <i>Bureå a</i> , ca 600 m utmed landsvägen söderut från bron vid Bureå, 29 steg NO om det norra hörnet till K. O. Norlund hörande äldre gård (f. d. O. Renström), 6 steg Ö landsvägskanten, Ö gårdesgården samt 14 steg NO telefonstolpe 678. Precisionsfix 2 024.	9.585
			1.0 v	△ 3 577 st. <i>Bureå b</i> , 8 steg nedströms, där landsvägen når vänstra landfästet till landsvägsbron.	6.50
			0.0 v	△ 3 578 st. <i>Bureå älvens mynning</i> , vid övre ändan av holmen vid utloppet, 8 steg uppströms om staket och bro över älgrenen och 5 steg från älven.	1.42

Tabell över fallhöjder, vattenmängder, disponibel och utbyggd vattenkraft m. m.

Förklaringar.

Låg-(hög-)vattenyta = lägsta (högsta) vattenståndet under ett år. *Medelvattenyta* = medeltalet av de dagliga vattenstånden under ett år. *Normal låg-(medel-, hög-)vattenyta* = medeltalet av de årliga låg-(medel-, hög-)vattenstånden. *Lägsta (högsta)låg-(medel-, hög-)vattenyta* hänför sig till den betraktade perioden. Analoga betydelse tilläggas de olika vattenmängderna. *9-(6-)månadersvattenmängd* = vattenmängd med 75 (50) % varaktighet under ett år = den vattenmängd, som under ett år överskridits under 274 (183) dagar. *Vattenmängd med 75 (50) % varaktighet* under en period = den vattenmängd, som överskridits under 75 (50) % av perioden. *Effekt* vid olika vattenmängd = det antal turbinhästkrafter, som vid en verkningsgrad av 75 % motsvarar resp. vattenmängd och fallhöjden vid medelvattenstånd. *Effekt med 75 (50) % varaktighet* har analog betydelse med motsvarande vattenmängd.

Fallsträckans benämning.	Avstånd från mynningen km	Nederbördsområde kvkm	Medelvattenyta m ö. h.	Fallhöjd m	Vattenmängder i kubikmeter per sekund								Turbineffekt i hkr $\eta = 75\%$								Installerad turbin-effekt hkr			
					Låg-vattenmängd.		Vattenmängd med varaktighet av				Medel-vattenmängd.		Hög-vattenmängd		Låg-vatten-effekt.		Effekt med varaktighet av					Medelvatten-effekt.		
					Låg-sta.	Nor-mal.	75 %		50 %		Låg-sta.	Nor-mal.	Nor-mal.	Hög-sta.	Låg-sta.	Nor-mal.	75 %		50 %			Låg-sta.	Nor-mal.	
							Lägsta års-värde.	Hela perio-den.	Lägsta års-värde.	Hela perio-den.							Lägsta års-värde.	Hela perio-den.	Lägsta års-värde.	Hela perio-den.				
Burträsket	48.2	444	79.8	0.1	0.80	0.93	1.2	1.8	2.1	2.7	3.5	5.5												
Bodträsket	48.1	520	79.7	0.0	—	—	—	—	—	—	—	—												
	42.2		79.7	1.5	0.95	1.1	1.4	2.1	2.5	3.1	4.1	6.5	41	69	14	16	21	32	38	46	62	98		
	41.3		78.2	0.1	>	>	>	>	>	>	>	>	>											
	41.0		78.1	1.9	>	>	>	>	>	>	>	>	>											
	40.6		76.2	0.0	>	>	>	>	>	>	>	>	>											
Kvarnforsen	39.9		76.2	2.8	>	>	>	>	>	>	>	>												
	39.6		73.4	0.0	>	>	>	>	>	>	>	>												
	38.3		73.4	0.6	1.1	1.2	1.5	2.2	2.6	3.3	4.3	6.8												
	37.9		72.8	0.1	>	>	>	>	>	>	>	>												
	36.7		72.7	2.9	>	>	>	>	>	>	>	>												
Lappvattforsen 1	36.6		69.8	0.0	>	>	>	>	>	>	>	>												
	36.1		69.8	5.7	>	>	>	>	>	>	>	>												
Lappvattforsen 2	35.9		64.1	0.1	>	>	>	>	>	>	>	>												
	35.5		64.0	0.8	>	>	>	>	>	>	>	>												
	35.4		63.2	0.0	>	>	>	>	>	>	>	>												
	34.0		63.2	4.4	>	>	>	>	>	>	>	>												
	33.7		58.8	1.9	>	>	>	>	>	>	>	>												
Stormyrforsen	33.0		56.9	2.2	>	>	>	>	>	>	>	>												
	32.4		54.7	1.9	>	>	>	>	>	>	>	>												
	31.8		52.8	1.3	>	>	1.6	2.4	2.8	3.5	4.5	7.2												
	31.4		51.5	0.0	>	>	>	>	>	>	>	>												
	31.0		51.5	7.9	>	>	>	>	>	>	>	>												
Mjödattforsen	30.6		43.6	0.2	>	>	>	>	>	>	>	>												
	29.0		43.4	1.8	1.2	1.4	1.8	2.6	3.1	3.9	5.1	8.1												
Mjödatt- och Hjägg-böleträskan	27.3	648	41.6	0.0	—	—	—	—	—	—	—	—												
	20.5	827	41.6	0.5	1.5	1.9	2.3	3.4	4.1	5.1	6.7	10												
	19.9		41.1	0.0	>	>	>	>	>	>	>	>												
Falmarksträsket	17.4		41.1	3.6	>	>	>	3.5	4.2	5.2	6.8	11												
	16.8	816	37.5	0.0	—	—	—	—	—	—	—	—												
Falmarksforsen	11.5	995	37.5	6.4	1.8	2.3	2.8	4.2	4.9	6.2	8.1	12												
Bodaträsket	11.0	1002	31.1	0.0	—	—	—	—	—	—	—	—												
Busjön	6.0	1031	31.1	2.5	1.9	2.3	2.9	4.3	5.1	6.4	8.4	13												
	5.7		28.6	0.0	—	—	—	—	—	—	—	—												
	4.1		28.6	1.1	1.9	2.4	3.0	4.4	5.2	6.5	8.5	13												
	4.0		27.5	1.5	>	>	>	>	>	>	>	>												
	3.7		26.0	12.2	>	>	>	>	>	>	>	>												
	2.9		13.8	0.2	>	>	>	>	>	>	>	>												
	2.0		13.6	5.8	>	>	>	>	>	>	>	>												
	1.8		7.8	1.8	>	>	>	>	>	>	>	>												
	0.9		6.0	2.6	>	>	>	>	>	>	>	>												
	0.8		3.4	2.4	>	>	>	>	>	>	>	>												
	0.4		1.0	1.0	>	>	>	>	>	>	>	>												
0.0	1048	0.0	1.0	>	>	>	>	>	>	>	>													

Texten rörande de geografiska och geologiska förhållandena är författad av Fil. dr. G. Lundqvist.

BUREÄLV

Km 0-48,2

Blad 21. i Falmarksforsen
Huvudflod: 21 Bureälv

129
1928

- +++ Riksgrens
- ++ Länsgrens
- Hjärtads- och tingslagsgräns
- Sockengräns
- Skifteslags- och bygräns
- Bygräns inom skifteslag

- ☆ Precisionsfix
- △ Fixpunkt (järndubb)
- Pegelstation
- Utbyggd eller under utbyggnad varande eff.

